Nr 31. Śmigiel, środa 8. lutego 1922. Rok 32

ORĘDOWNIK ŚMIGIELSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem świąt. — Przedpłata miesięcznie z przynoszeniem 175 mk., W agencjach miesięcznie 160 mk. Numer pojedyńczy 7 mk. niedzielny 10 mk. TELEFON nr. 65 Skrzynka poczt. 13.

OGŁOSZENIA STAROSTWA, KOMISARJATÓW, MAGISTRATÓW ORAZ WŁADZ POLICYJNYCH SĄ PRAWOMOCNE.

Cena ogłosz.: za 1-łam. wiersz petyt. 10 mk., w części urzędowej lub reklamowej 20 mk. Adr. Admin. i Red. Śmigiel - Wielkopolska. Poczt. kont. czek. A. Klóskowski w Poznaniu nr. 160 006, w Wrocławiu (Breslau) nr. 7283.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Pewna część członków zawodu kołodziejskiego powiatu Śmigielskiego zwróciła się z prośbą o założenie przymusowego cechu kołodziejskiego z siedzibą w Śmiglu.

Przeco pan Wojewoda mianował niżej podpisanego komisarzem. Celem stwierdzenia większości interesowanych rzemieślników, podaje do wiadomości, że oświadczenia piśmienne za wzgl. przeciw założeniu przymusowego cechu kołodziejskiego dla rzemiosła kołodziejskiego w powiecie Śmigielskim można oddać do dnia 14. a takowe ustnie od dnia 10. do 15. lutego rb. Oświadczenia ustnie przyjmuje się w powyżej określonym czasie od godziny 10 do 1-szej przed południem w biurze sekretarza powiatowego. Do oddania owych oświadczeń, wzywam wszystkich w powiecie Śmigielskim tych rzemieślników, którzy trudnią się rzemiosłem kołodziejskiem i zwykle zatrudniają czeladników i uczni. Nadmieniam, że tylko te oświadczenia są ważne, które dowodzą, że oświadczający zgadza się lub nie na założenia przymusowego cechu. Oświadczenia wpływające po upływie powyższego czasokresu nie będą uwzględnione. Oświadczenia winni oddać również ci rzemieślnicy, którzy podpisali powyżej wspomnianą prośbę o założenie owego cechu.

Śmigiel, dnia 6. II. 1922 r.

Komisarz Kopczyński

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA,

za którą Redakcja bierze odpowiedzialność.

Odezwa.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego wydało do wszystkich szkół państwowych i prywatnych oraz seminarjów nauczycielskich następującą odezwę:

Główny Komitet dla repatrjantów odzywa się do całego społeczeństwa na ziemiach Rzeczypospolitej w te słowa:

„Nowe widmo stanęło przed oczyma od strony wschodniej.

Wielkie rzesze rodaków naszych, pędzone męczarniami bez końca ostatkiem sił wleką się z Rosji i Ukrainy Sowieckiej do Polski.

Na starych szlakach męczeństwa Polskiego rosną ze złowieszczym pospiechem mogiły.

Ratujemy tych powracających! Nie dajny, by wyrwawszy się ze szponów bolszewickich, ginęli na ziemi ojczystej. Czyńmy wszystko by straszliwa niemoc nieuczyniła z nich mimowolnego narzędzia zarazy.

Komitet Pomocy Jeńcom przy Sejmie i Polski Czerwony Krzyż stając do wspólnej walki z grożącem Polsce nowem nieszczęściem wzywają Was Rodacy, pomóżcie w tej ciężkiej pracy.

Zbiorową ofiarnością otwórzcie nowy Cud! Podczas zbiórki urządzonej na ziemiach Rzeczypospolitej całej od dnia **29-go stycznia do 15-go lutego 1922 r.** wiącznie, składajcie ofiary pieniężne, produkty żywnościowe, odzież, bieliznę w najbliższych na ten cel sformowanych Komitetach miejscowych.“

Kuratorjum uznając konieczność zbiorowego wysiłku zwraca się do młodzieży wszystkich szkół państwowych i prywatnych oraz seminarjów nauczycielskich Okręgu Szkolnego Poznańskiego, aby wzięło żywy udział w tej wspólnej akcji całego narodu przyczyniając się dodatkiem pieniężnym lub odzieżą do niesienia pomocy tym najbiedniejszym naszym braciom.

Datki pieniężne należy przesyłać do Banku Związku spółek Zarobkowych Poznań pl. Wolności i 15, paczki z odzieżą do miejscowego Czerwonego Krzyża w Poznaniu Aleje Marcinkowskiego 24 (podwórze) Dyżur od 2 — 6-tej.

O każdej przesyłce prosimy zawiadomić Kuratorjum wydział III. pokój 382, podając datę wysłania, darów wysokość składki pieniężnej i spis ofiarowanej odzieży.

Wypłaty dla repatrjantów Konto G. 26404.

(—) Bernard Chrzanowski, Kurator.

Wysyłkę datków pieniężnych do wskazanego Banku i paczek z odzieżą do Czerwonego Krzyża w Poznaniu zajmą się pp. Kierownicy resp. Kierownicki wszystkich szkół Inspektoratu. Po ukończeniu zbiórki proszę o jej wyniku donieść do Inspektoratu.

Śmigiel, dnia 5. 2. 1922. Chrzan.

Habemus papam...

Po tak długiem nastrojowem wyczekiwaniu oznajmiły dzwony Watykanu całemu światu katolickiemu radosną nowinę, że **JE. kardynał Ratti został wybranym papieżem** i przybrał imię **Piusa XI.**

Nowy Papież, Pius XI, obejmuje rządy nad Kościołem w chwili bardzo ważnej, można powiedzieć, w momencie przełomowym, kiedy po latach krwawej i uporczywej wojny, po tytanicznych zmaganiach się nad światem zapanował wreszcie pokój, umilkły gromy dział, ale zewsząd wygląda okropne zniszczenie, wszędzie zostały poderwane węzły cywilizacji, kultury, poszanowania prawa, poczucia obowiązku — jednem słowem szczytne hasła ucierpiały ogromnie. Będzie więc musiał Pius XI podjąć energiczną walkę, aby dźwignąć do należytego poziomu wprowadzanie w czyn zasad, stanowiące podstawę katolicyzmu, zasad, dających gwarancję, że ich triumf będzie zarazem triumfem dobrej sprawy, idei, w imię których winien żyć, walczyć i rozwijać się cały świat na drodze do rzeczywistego, mądrego, oraz zdrowego postępu w swej kulturze. Nowy Papież jest, jak brzmią nieomal jednogłośnie wszystkie wieści, najlepiej przygotowanym z pośród całego collegjum do podjęcia się tego trudnego zadania:

Kardynał Ratti należał w zespole kardynałów do t. zw. lewego centrum, czyli obozu umiarkowanego, a stał zawsze na stanowisku pojednawczości do Kwirynału, będzie On zatem kontynuatorem polityki Benedykta XV, pracując powoli nad doprowadzeniem do całkowitego załatwienia konfliktu pomiędzy obu tronami, a może uda Mu się zabliźnić rany i doprowadzić dzieło Swego Poprzednika do szczęśliwego końca. Pierwszym znamiennym objawem tej pojednawczości jest fakt, że Pius XI, udzielając Swe pierwsze Apostolskie Błogosławieństwo „urbi et orbi" uskutecznił to z zewnętrznego krużganku bazyliki nawiązując tem samem do zwyczaju z 1870 roku, czyli z okresu, poprzedzającego zerwanie z rządem włoskim.

W stosunku do Polski kardynał Ratti z czasu Swej nuncjatury u nas wykazywał dużo prawdziwej życzliwości i zrozumienia potrzeb, oraz trudnych warunków, w jakich nasz kraj się znajdował. Zdołał On poznać stosunki polskie zbliska i to w okresie przełomowym, a zatem najwybitniejszym i dał wyraz tego w Swych bardzo znamiennych oświadczeniach dni ostatnich, kiedy to współpracownikowi „Echo de Paris" odpowiedział, że wierzy w żywotność Polski, w naszą siłę narodową i w prawdziwy chrześcijanizm Polaków. Podobny pogląd posiada w chwili obecnej niezmiernie ważne dla nas znaczenie, jest dokumentem, atutem pierwszorzędnej wagi, który powinna umiejętnie, a zwłaszcza odpowiednio wyzyskać nasza dyplomacja.

Wreszcie, że Pius XI. jest dla nas bardzo życzliwie usposobiony świadczy chociażby ten fakt, że w ostatnich dniach pisma niemieckie podjęły energiczną nader kampanję przeciwko Niemu, jako kardynałowi, zarzucając nawet wręcz nielojalność w stosunku do Niemiec i wykluczając możliwość Jego kandydatury. Życzenia Niemców nie spełnily się, są natomiast dla nas cenną wskazówką, — chodzi tylko o to, aby, podkreślamy raz jeszcze, dyplomacja polska potrafiła pójść innemi drogami niż za czasów p. Kowalskiego i naprawdę szczerze, a umiejętnie pracować nad utrzymaniem i pogłębieniem dobrych stosunków między Polską i Watykanem!

Pierwsze błogosławieństwo nowego Papieża.

Rzym, 6. 2. (Pat.) Mimo ulewnego deszczu, tłum, złożony z 10 tys. osób, oczekiwał wyniku konklawe. Około południa dostrzeżono biały dym. Zgromadzony na placu tłum począł cisnąć się ku bazylice. Po upływie pół godziny ukazał się w loży zewnętrznej kardynał Bisloti i zawiadomił zgromadzonych o wyborze kardynała Ratti'ego na Papieża.

Tłum przyjął entuzjastycznie powyższą wiadomość. Zewsząd rozległy się okrzyki radości, zaś później pojawił się w loży nowo obrany Papież Ratti i pobłogosławił światu. Po każdem zdaniu błogosławieństwa tłumy odpowiadały Amen. Wojsko zgromadzone na placu prezentowało broń.

Zbiorowa ucieczka więźniów.

Warszawa, 6. lutego.

Wzmożony bandytyzm zaczyna poważnie zagrażać bezpieczeństwu publicznemu. Co jakiś czas słyszymy o ucieczkach niebezpiecznych przestępców z więzień, mimo to wypadki te powtarzają się stale.

Wczoraj znów nastąpiła zbiorowa ucieczka więźniów z więzienia w Grodzisku, pow. błoński. Około godziny 7-ej rano, wyprowadzono, jak zwykle więźniów obsługujących z naczyniami do kuchni po śniadanie. Śniadanie z kuchni nabrano w kotły i poczęto rozlewać więźniom do naczyń, gdy obsługujący więźniowie rzucili się na dwuch strażników dozorujących przy rozlewaniu śniadania i rozbroili ich. Związali strażników odebrawszy im broń i klucze, poczem wepchnęli ich do jednej z cel a sami po kolei otwierali cele i nawoływali innych więźniów do ucieczki.

Kiedy już pewną część niebezpieczniejszych przestępców znalazła się na korytarzu więziennym, rzucono się na resztę służby więziennej i odebrano jej broń. Znaczniejsza ilość więźniów nie chciała korzystać z odzyskanej w ten sposób wolności, byli to jednakże przeważnie ci, którym wielkie kary nie grożą, natomiast bardzo niebezpieczni bandyci w liczbie 16-tu uzbrcili się w więzieniu i otworzywszy sobie wrota więzienne zbiegli. Bandyci zabrali z sobą karabiny, bagnety i rewolwery. Niektórzy z nich ubrani byli w wojskowe mundury.

Oto nazwiska zbiegłych bandytów: Miller Antoni, Łódź Wspólna 7, Puc Kazimierz ze wsi Szymanów, pow. sochaczewski, Radłowski Aleksander, Żyrardów Radziejowska 10, Lewandowski Kazimierz z Zakroczymia, Czarnecki Roman z Żyrardowa, Mszczonowska 7, Sadowski Walenty, wieś Chylice, gm. Grodzisk, Mamiński Ignacy wieś Budy, gm. Kaski, pow. błoński, Klimek Stanisław z Warszawy, Nowolipie 63, Brudnicki Kazimierz Łódź, ul. Cymera 11, Witkowski Marjan z Żyrardowa, Leśna 16, Mirowski Jan z Żyrardowa, Ogrodowa 67, Kaczor vel Kaczorowshi Łukasz z Krośniewia, gm. Guzów, pow. błoński, Kalisz Izaak z Brzezin, Jerochowski Wolf Łódź, Kielmana 12, Forduska Władysław z Warszawy, Wolska 104, Dąbrowski Andrzej wieś Wandzin gm. Grodzisk.

Zaznaczyć wypada, że Grodzisk nie mógł się porozumieć telefonicznie z Warszawą, by zarządzić odpowiedni pościg, albowiem tej nocy właśnie na linji Warszawa—Grodzisk skradzione zostały druty telefoniczne.

KRONIKA.

KALENDARZYK

Dziś : Jana z M.
Jutro : Apolonji p.
Wschód słońca : 8,11, zachód 6,08.
Długość dnia: 10,07. Przybyło 1,33.

Z „Sokoła“. Miesięczne zebranie Tow. gmin. „Sokół“ w Śmiglu odbędzie się w czwartek, dnia 9 lutego o godz. 8 w salce strzeleckiej. Posiedzenie zarządu o pół godziny wcześniej.

Jarmark w Rawiczu odbędzie się we czwartek, dnia 9 lutego. Następnie jarmarki zaś w następującym porządku: 6 kwietnia, 6 lipca, 5 października, 9 listopada i 7 grudnia br.

W sprawie daniny od handlu i przemysłu otrzymaliśmy z Minist. b. dz. pruskiej bardzo ważny komunikat, który dla spóźnionej pory ogłosimy w jutrzejszym numerze Orędownika Śmigielskiego.

Na Inwalidów wojennych zebrały niżej wymienone gminy następujące kwoty. Kamieniec 80.000 mk., Wąbiewo 3.250 mk., Sączkowo 12.200 mk., Sokołowice 9.325 mk., Wilanowo 12.135 mk., Karczewo 23.849 mk., Kluczewo 9.840 mk., Siekówko 16.120 mk., Śniaty 3.525 mk., Bucz 9.230 mk., Poświętno 1.715 mk., Popowo Stare 3.350 mk., Wilkowo polskie 7.050 mk., Bispupice 6.700 mk., Parzęczewo 13.780 mk., Żegrówko 4.387 mk., Koszanowo 7.548 mk., Bruszczewo 20.500 mk., Przysieka Sta. 50.225 mk., Białcz Sta. 22.130 mk., Morownica 8.045 mk., Dłużyna nic. Radomicko i Wyderowo 24.690 mk., Goździchowo 12.250 mk., Siekowo 20.065 mk., Kolejarze z Str. Bojanowa 10.500 mk., Wonieść 18.550 mk., Targowisko 10.642 mk., Boguszyn 7.000 mk. Lipno 4.980 mk., Barchlin 4.580 mk., Karsznica 2.260 mk., Czacz 17.428 mk., Śmigiel 70.945 mk., Machcin 7.545 mk. Poladowo 25.890 mk, Cykowo 5.240 mk. Str. Bojanowo 11.975 mk. Białcz Nowy tylko p. nauczycielka 1.000 mk. Reńsko 6.610 mk. Wolkowo 8.660 mk. Parsko 4.000 mk. Pan Starosta Kopczyński 5.000 mk. Pan Władysł. Kopczyński Boszkowo 5.000 mk. Pani Skarzyńska Sokołowo 2.000 mk. P. Handkówna nauczycielka z Sokołowa 1.000 mk. Które gminy zebrane kwoty pocztą nadesłały, poczta po 5 mk. od tysiąca za doręczenie odciągła. Zbieranie składek na ten cel przedłuża Komitet do 1. kwietnia br. i żywi wielką nadzieję, że pp. Nauczyciele zechcą się zająć tak ważną sprawą, nie zważając i zwyciężając wszelkie przeszkody z całem poświęceniem i nową energją przyczynią się do poprawienia bytu naszych bohaterów i pozostałych po nich rodzinom. Chrzan.

Hojne dary. Za inicjatywą ks. Górskiego, proboszcza w Wielichowie przeznaczyli akcjonarjusze Cegielni w Augustowie 150.000 marek na Tow. św. Wincentego á Paulo dla wdów i biednych miasta i parafji wielichowskiej. Pieniądze przeznaczono na żywność dla tychże, — 250.000 marek na remigrantów wojennych, 50.000 marek na Inwalidów i 50.000 marek na biednych w Ruchocicach.

Telegramy.

Strajk w Niemczech.

Warszawa, 7. 2. Sfery niemieckie twierdzą, że obecnie szalejący tam strajk był przygotowanym przez berlińskich przedstawicieli rządu sowjetów. Agitowali oni systematycznie w kołach kolejarzy, pocztarzy i telegrafistów. Strajk wywołano w celu dokładnego poinformowania się, które okolice i jakie kategorje urzędników są już „przygotowane“ do przewrotu.

Gdańsk, 6. 2. Wiadomości urzędowe niemieckich dyrekcyj kolejowych o uruchomieniu znacznej ilości pociągów przy pomocy personelu pomocniczego są nieprawdziwe. Nadchodzą tu telegramy prywatne od cudzoziemców, Anglikow i Francuzów, donoszące, że w żaden sposób nie mogą wyjechać z Berlina. O przesyłkach pocztowych itp niema mowy.

Hannover, 6. 2. (Pat. Radjo.) Z Berlina donoszą, że z powodu braku gazu i prądu elektrycznego miasto całe pogrążone jest w ciemnościach.

Strajk rozszerzył się na Meklenburgję. Odezwa powszechnego związku zawodowego, nawołująca do zaprzestania strajku, nie odniosła żadnego skutku. W Berlinie od soboty strajkują rownież robotnicy miejscy. Ustał zupełnie ruch tramwajowy. Nowy strajk ma podkład gospodarczy.

O gwałty niemieckie.

Paryż, (AW.) Deputowany parlamentu Oisne, Bouteille, wniósł w Izbie deputowanych interpelację w sprawie zarządzeń wydanych przez rząd celem ukrócenia morderstw, popełnianych na żołnierzach francuskich na terytorjum Górnego Śląska.

Giełda zbożowa.

Poznań, 4. 2. Ceny za 100 kg. w ładunkach wagonowych z natychmiastową dostawą. — Żyto 7700 Pszenica 9800 — 10800. Jęczmień browarny 7300 — 7700. Owies 7500 — 7900. Mąka żytnia 70-procentowa 10.000 — 10.900. Mąka pszenna 70-procentowa 17000 — 17800. Ospa żytnia 5200 Ospa pszenna 5300. Łubin 5000 — 6000. Ziemniaki 3200 — 3400. Groch jadalny 8500 — 9500. Fasola 10 — 12 tysięcy. Siemię lniane 13 — 14 tysięcy. Wyka 6500 — 7500. Rzepak i rzepik 14 — 15 tysięcy. Peluszka 7 — 8 tysięcy. Saradela 11 — 13 tysięcy. Usposobienie spokojne.

Wyjątki z ustawy

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 437) na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 17. grudnia 1921 r.

(Dokończenie).

Art. 21. Członkowie komisji do spraw podatku przemysłowego oraz biegli, zaproszeni do tych komisji (art. 396 ros. ustawy), winni ujawnienia ulegających zachowaniu w tajemnicy wiadomości, tyczących się stanu majątkowego, zobowiązań pieniężnych, obrotów i zysków płatnika państwowego podatku przemysłowego, ulegną grzywnie do 100.000 mk., o ile w myśl istniejących przepisów nie podlegają innym postanowieniom karnym.

Jeżeli wykroczenia dokonano w celu zaszkodzenia czci lub kredytowi osoby, której dotyczy wiadomość, ujawniona, winny ulegnie karze pozbawienia wolności na czas do miesięcy sześciu.

Prócz tego winny traci prawa dalszego udziału w komisjach powyższych lub ponownego wyboru w poczet ich członków i nie może być zapraszany do udziału w nich w charakterze biegłego w ciągu lat trzech.

Art. 22. Kary pieniężne, określone w artykułach 19 i 20 niniejszej ustawy, nakładają właściwe izby skarbowe, względnie miejscowe komisje do spraw podatku przemysłowego.

O orzeczeniach skazujących na karę pieniężną zawiadamia obwinionego izba skarbowa, względnie przewodniczący miejscowej komisji do spraw podatku przemysłowego. Przeciwko tym orzeczeniom odwołanie jest niedopuszczalne.

Jeżeli nałożona kara pieniężna nie zostanie uiszczona dobrowolnie w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia doręczenia obwinionemu orzeczenia karnego, wówczas właściwa izba skarbowa, względnie miejscowa komisja do spraw podatku przemysłowego, przekazuje sprawę sądowi, o czem należy uprzedzić obwiniowego równocześnie z zakomunikowaniem mu orzeczenia o karze pieniężnej.

Art. 23. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, przewidziane w art. 18 i 21 oraz w artykułach 19 i 20 w wypadku, przewidzianym w art. 22 część ostatnia niniejszej ustawy, należy do sądów karnych powszechnych. Wdrożenie dochodzenia karnego nastąpić może na wniosek izby skarbowej, względnie przewodniczącego komisji do spraw podatku przemysłowego.

Art 24. Przez karę pozbawienia wolności rozumieć należy areszt (art. 21 ros. K. K. z 1903 r., § 18 niem. ust. k. z 1871 r. i § 244 austr. u. k. z 1852 r.), o ile orzeczono karę, nie przenoszącą 6 tygodni pozbawienia wolności, zresztą zaś w byłych dzielnicach rosyjskiej i niemieckiej — więzienie (art. 3 ustęp 3 przep. przech. do ros. kod. kar. z 7 sierpnia 1917 r. i § 16 niem. u. k. z 1871 r.) zaś w b. dzielnicy austrjackiej — ścisły areszt (§ 245 austr. u. k. z 1852 r.).

W b. dzielnicy austrjackiej przestępstwa niniejszej ustawy zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej 3 miesięcy, są występkami, zresztą zaś przekroczeniami.

Art. 25. Kary i grzywny pieniężne, orzeczone przez sądy, w razie niemożności ich ściągnięcia, ulegną według uznania sędziego zamianie na kary pozbawienia wolności, nie przekraczające atoli najwyższego ich wymiaru za odnośne przestępstwa. Kary i grzywny pieniężne, nałożone w myśl art. 18, 19, 20 i 21 niniejszej ustawy, wpływają na rzecz Skarbu.

Art. 26. Odpowiedzialność za przestępstwa przewidziane w art. 18, 19, 20 i 21 niniejszej ustawy gaśnie po upływie 5 lat, licząc od roku następnego po tym, w którym dopuszczono się przestępstwa.

Karygodność czynu, wymienionego w art. 19 i 20 niniejszej ustawy gaśnie, gdy winny sprostuje lub uzupełni swe zeznanie lub wyjaśnienie u właściwej władzy skarbowej, zanim wpłynie przeciw niemu doniesienie do tej władzy.

Art. 27. Przeciw orzeczeniom komisji okręgowych do spraw podatku przemysłowego przysługuje płatnikom na obszarze izb skarbowych : krakowskiej, i lwowskiej zażalenie do Sądu Najwyższego. Obowiązujące obecnie na obszarze izb skarbowych : pomorskiej i poznańskiej postanowienia co do kompetencji sądowej w tej mierze nie ulegają zmianie.

Art. 28. Przyznaje się na rok podatkowy 1922 ulgę dla wszystkich miejscowości, leżących na obszarze izb skarbowych : krakowskiej, lwowskiej, pomorskiej i poznańskiej przez zniżenie o 25% wszystkich stawek zasadniczego podatku przemysłowego, unormowanych w niniejszej ustawie.

Art. 29. Z dniem wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą :

Na obszarze izb skarbowych : pomorskiej i poznańskiej, ustawa pruska.

a) z dnia 24 czerwcza 1891 r. (Zb. Pr. pruskich strona 205) o podatku przemysłowym, zmieniono częściowo przez pruską ustawę z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Pr. pruskich strona 152) o daninach komunalnych i przez ustawę z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Pr. pruskich strona 174) o zniesieniu bezpośrednich podatków ;

b) z dnia 27 lutego 1880 r. (Zb. Pr. pruskich strona 174) o podatku od składów wędrownych ;

c) z dnia 18 lipca 1900 r. (Zb. Pr. pruskich strona 299) o podatku od składów kupieckich ;

d) z dnia 3 lipca 1876) r. (Zb. Pr. pruskich strona 247) o podatku domokrążnym ;

Art. 30. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustawy ros. o państwowym podatku przemysłowym z roku 1898 w brzmieniu obecnie obowiązującem, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych późniejszemi ustawami i rozporządzeniami w tym samym przedmiocie, jakoteż ustawami i rozporządzeniami o organizacji władz i urzędów skarbowych.

Art. 31. Ministra Skarbu upoważnia się do odraczania lub przesuwania wszystkich terminów, wyznaczonych w niniejszej ustawie.

Art. 32. Celem uniknięcia podwójnych opodatkowań, celem uzyskania traktowania odpowiadającego zasadom wzajemności (reciprocitas), względnie celem przeprowadzenia zarządzeń odwetowych (retorsi), upoważnia się Ministra Skarbu do przedstawiania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej (artykuł 49 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 44 poz. 267) umów odmiennych od postanowień niniejszej ustawy, oraz wniosków w przedmiocie zarządzeń odwetowych.

Co do obowiązku podatkowego takich osób i przedmiotów podatkowych, które pod względem podatkowym podlegają zwierzchnictwu kilku państw, Ministra Skarbu upoważnia się do zwolnienia od podatków zysków zagranicznych filji i oddziałów przedsiębiorstw, obowiązanych do składania publicznych sprawozdań, których zarządy znajdują się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, o ile filje i oddziały te opłacają zagranicą od swych zysków analogiczny podatek, a dane państwo stosuje takie same ulgi do swych filji i oddziałów, znajdujących się na terytorjum polskiem.

Art. 33. Aż do wejścia w życie powołanej w art. 17 ustępie 1 ustawy o zasileniu funduszów miejskich i o karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego, opodatkowanie przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz gmin miejskich odbywa się według norm, ustanowionych w art. 39 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437).

Art. 34. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, o ile zaś chodzi o wykonanie art. 18 — 26 — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zachowując moc obowiązującą do końca roku podatkowego 1923.

Marszałek : Trąpczyński
Prezydent Ministrów w z. Stesłowicz
Minister Skarku : Michalski
Minister b. Dzielnicy Pruskiej : Wybicki
Minister Sprawiedliwości : Sobolewski.

Redaktor : Julian Tycsla, Wydawca : A. Kiółkowski. Czcionkami drukarnia Kiółkowskiego w Śmiglu.